

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 14604

гр. София, 28.04.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в
закрито заседание на 28.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

като разглежда дело номер **4105** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 87 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на Ш. Д. А., срещу Решение № 1852/24.02.2025г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, с което отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя.

Към жалбата е приложена молба от оспорващия, с която е поискано предоставяне на правна помощ по реда на чл. 25 във вр. чл. 21, т. 2 от ЗПП, във вр. чл. 23, ал.2 от ЗПП.

По молбата за предоставяне на правна помощ:

Съдът приема, че искането е за предоставяне на правна помощ по чл. 21, т.2 от ЗПП- процесуално представителство, доколкото от данните по делото се установява, че на жалбоподателя е предоставена правна помощ по смисъла на чл. 23 от ЗУБ, за изготвянето на жалбата и молбите към нея и надлежно окомплектоване на доказателства и направените доказателствени искания. В този смисъл е изпълнено задължението по чл. 23, ал.2 и ал.3 от ЗУБ, във вр. чл. 20 от ЗУБ, като за произнасяне по същество на искането в съдебното производство, е ирелевантно от кого е предоставена правната помощ по смисъла на чл. 23, ал.1 от ЗУБ. Жалбоподателят не е лице по смисъла на чл.25 от ЗУБ, поради което и предоставянето на правна помощ не е задължително, а подлежи на преценка от решаващия съд.

По отношение на искането по чл. 21, т. 2 от ЗПП за предоставяне на правна помощ, изразяваща се в процесуално представителство по делото, съдът намира, че същата следва да се остави без уважение. Видно от очертания в жалбата предмет и предвид това, че в настоящото производство действа служебното начало и съдът служебно следва да събере и да укаже възможността на страните за представяне на всички относими по делото доказателства, от които да направи изводите си по прилагането на закона, в случая интересът на оспорващия и на правосъдието не налага наличието на пълномощник- процесуален представител, поради което и не са налице предпоставките по чл. 23, ал.2 от ЗПП. В случая искането е аргументирано с липсата на средства за заплащането на адвокат за осъществяване на процесуално представителство в хода на

надлежно образувано съдебно производство, при депозирана допустима, редовна и достатъчно ясна жалба. Представена е попълнена форма на декларация за семейно и имотно състояние и за годишен доход на член на семейството, с която жалбоподателят декларира, че няма никакви доходи и не разполага с парични средства. В конкретната хипотеза съдът няма правна възможност да изисква документи и доказателства от държавата по произход, поради което и прави изводите си за наличие на средства, въз основа на посочените по-горе доказателства, приложени по делото. Същевременно съдът намира, че е налице и хипотезата на чл. 24, т. 1 от ЗПП, а именно: предоставянето на правната помощ е неоправдано от гледна точка на ползата, която би донесла на жалбоподателя. Това е така, защото депозираната жалба е допустима, редовна, ясна и с конкретни доказателствени искания. Освен това, жалбоподателят има право да се яви лично в съдебно заседание, за което ще бъде задължен от съда, както и ще му бъде осигурен превод на език, който разбира, с което се гарантират изцяло правата му по чл.20 и сл. от ЗУБ. По делото е депозирана административната преписка в цялост и не са направени доказателствени искания, които да са от правна и фактическа сложност, обосноваващи необходимостта от процесуално представителство.

Въз основа на изложените правни и фактически мотиви, съдът следва да остави Молбата за предоставяне на правна помощ по реда на чл. 25 във вр. чл. 21, т. 2 от ЗПП, във вр. чл. 23, ал.2 от ЗПП, като недоказана и неоснователна-без уважение.

След като се запозна с писмените доказателства по делото и установи, че жалбата е процесуално допустима и отговаря на изискванията на чл.150 и чл.151 АПК, и на основание чл. 154 и чл. 157 ал.1 АПК, Административен съд София – град, I отделение, 63-ти състав,

О П Р Е Д Е Л И:

1. **ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ** Молбата на Ш. Д. А. за предоставяне на правна помощ по реда на чл. 25 във вр. чл. 21, т. 2 от ЗПП, във вр. чл. 23, ал.2 от ЗПП.

Определението, в частта по т.1, с която е оставена без уважение молбата на оспорващия за правна помощ подлежи на обжалване, в 7-дневен срок от връчването му, с частна жалба пред Върховния административен съд.

2. **НАСРОЧВА** делото в открито съдебно заседание на 04.06.2025 г. от 14.40 часа.

3. **КОНСТИТУИРА** като страни в производството:

Жалбоподател: Ш. Д. А.

Ответник: Председателят на Държавна агенция за бежанците.

4. **ЗАДЪЛЖАВА ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ**-да се яви лично в открито съдебно заседание, както и да носи документ за самоличност/регистрационна карта, която съдържа снимка или друг валиден документ, съдържаща снимка, позволяваща идентификация на лицето от съда.

5. **ДА СЕ ПРИЗОВЕ** преводач от кюрдски език.

6. **УКАЗВА** на жалбоподателя, на основание чл. 154 от ГПК вр. чл. 144 АПК, че носи доказателствената тежест за установяване съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата, от значение за делото.

7. **УКАЗВА** на ответника, на основание чл. 170, ал. 1 АПК, че носи доказателствената тежест относно съществуването на обстоятелствата и фактическите основания, посочени в оспорения акт, както и изпълнението на законовите изисквания по издаването му.

8. **ДА СЕ ПРИЗОВАТ** страните по делото за насроченото открито съдебно заседание.

Препис от определението да се връчи на страните, заедно с призовката.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО, освен в частта по т.1, с която е оставена без уважение молбата на

оспорвания за правна помощ, не подлежи на обжалване.

Съдия: